

ČITATELJI! Prosim, pogledajte na številke poleg naslova za dan, ko Vaša naročnina poteče. V teh časih splošnega povišanja cen, potrebujete list Vaše sodelovanje. Skušajte imeti naročnino vnaprej plačano.

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

Registered as Second Class Matter September 25th, 1940 at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3rd, 1879.

No. 155. — Štev. 155.

(Telephone: CHelsea 3-1242)

NEW YORK, THURSDAY, AUGUST 6, 1942 — ČETR TEK, 6. AVGUSTA, 1942

VOLUME L. — LETNIK L.

VSI ne moremo iti na bojišče se vojskovati proti sovražniku osebne svobode; — VSAK pa lahko pomaga pobiti sovražnika, ako kupuje WAR BONDE in ZNAMKE redno.

VELIKA ZMAGA GEN. MIHAJLOVIČA

KOT POROČA GENERAL DRAŽA MIHAJLOVIČ, SO SE PO ŠTIRIH DNEH VROČIH BOJEV MORALE BOLGARSKE ČETE V SEVEROVZHODNI BOSNI UMAKNITI Z VEČ STRATEŠKIH POSTOJANK. — MIHAJLOVIČ NADALJUJE SVOJO OFENZIVO TER POSEBNO NADLEGUJE BOLGARE OB VZHODNEM BREGU DRINE. — Mihajlovičovo poročilo pravi, da so v štiridnevni bitki osiške čete, med katerimi je bilo tudi nekaj Hrvatov, imele nad 1400 mrtvih in 600 ranjenih. — Kje se je bila ta bitka, poročilo ne pove, pravi pa, da je bilo 1000 osiških vojakov vjetih.

Iz osiških virov se to poročilo nekoliko potrjuje, kajti poluradno je bilo priznано, da so "močni italijanski oddelki" na poti skozi Trst v guerilsko zono.

Sofijsko radio je sinoči priznal, da so zaplamteli "boji v precej močnem obsegu v nekaterih krajih severne in osrednje Bosne zadnje dni," v sled česar je bilo potrebno poslati novega vojaštva, da napravi red. Več ljudi je bilo v povračilo tudi usmrčenih.

Rim je sinoči tudi priznal, da italijanska armada navzlic topovom in aeroplanom ni dosegla posebnega uspeha v bojih z jugoslovanskimi uporniki in da se bodo od sedaj naprej Italijani posluževali "guerile proti guerili."

Bilo je objavljeno, da bodo Italijani upotrebljali svoje čete kot "policijsko silo," torej po

zgledu nemške gestape.

To je najbrže tudi v zvezi s poročilom, da se hrvatska policija vežba v Italiji. V Rim je prišlo več sto hrvatskih policistov, katere poučujejo karabinjeri.

Poročilo, ki je prišlo v London, pravi, da jugoslovanski patrijoti (četniki) po zavzetju Prozora in Gornega Vakufa, okoli 50 milj zapadno od Sarajeva, dalje prodirajo po dolini Vrbasa proti Jajcu in Travniku, ki sta okoli 30 do 50 milj severozapadno od Gornega Vakufa.

Poročilo pravi, da so bili v teh krajih vroči boji in da so četniki blizu Bogojne, ki se nahaja na pol poti med Gornim Vakufom in Travnikom, pobili 100 Hrvatov in so razdejali eno železniško postajo.

Nek drug četniški oddelek je na več krajih razbil železnico med Jajcem in Gornim Vakufom ter železnico med Travnikom in Dolnim Vakufom. Železniški postaji v Sabesju in Oberju so porušili z ročnimi garantami.

Nadalje pravi poročilo, da "naše čete v Sloveniji vodijo uspešne operacije, zlasti v ljubljanski provinci."

Neko poročilo iz Moskve naznaja, da so Italijani napadli četnike z aeroplani, tanki in topovi v Kasatski Gorici, toda so se morali umakniti proti

General Draža Mihajlović, poveljnik jugoslovanskih čet

Bosanski Kostajnici, 55 milj jugovzhodno od Zagreba ter so na bojišču pustili 4000 mrtvih in ranjenih.

Četniki so tudi zajeli 7 tankov, tri protitančne topove in zastave dveh polkov.

ČETNIKI BLJEJO ITALJANE IN POVZROČE OKLIC PREKEGA SODA V ZAGREBU

UP poročila, da vesti, ki prihajajo v London javljajo, da je 16 jugoslovanskih četniških bataljonov potisnilo laške zasebene čete iz večjega dela Bosne in da so prisilili oblasti, da proglasijo preki sod v oblasti Zagreba, prestolice osovinske marionetske države, takozvane "Neodvisne" Hrvatske.

Med tem, ko vodijo četniške borbe na pet različnih krajih v Bosni proti drugi laški armadi, so krvavi izgredi v okolici Zagreba povzročili aretacijo več sto kmetov, od katerih je bilo po teh vestih mnogo ubitih.

Zaradi stalnih nočnih napadov guerilskih oddelkov je bila

ODLOČNOST ČETNIKOV NARAŠČA

Poročajo, da so Nadjovi oddelki ujeli 1.200 vojakov in oficirjev laške posadke o priliki zavzetja Prijedora, ki leži približno 135 milj severno Ljubljane in 100 milj od Jadranskega morja. Znano je tudi, da so tam zaplenili velike količine vojnega materiala, ki so ga takoj razdelili drugim četam vojske generala Mihajloviča, za uporabo proti dosedanjim lastnikom.

Zadnja poročila kažejo, da postajajo čete generala Mihajloviča čedalje bolj odločne v svojih napadih na nemške, laške in madžarske garnizije po Jugoslaviji in ngrablajo veli-

določena ura, po kateri v okolici Zagreba ne sme nikdo več iz hiše. Za vse velja ukaz, da ostanejo v svojih stanovanjih od 11 ponoči do 5 jutraj, in to pod grožnjo smrtne kazni.

Poročajo tudi, da so četniki pod vodstvom Konstantina Nadjaja, 30-letnega veterana iz španske meščanske vojne, ubili ali ujeli v preteklih dveh tednih 3.000 Italijanov.

Po vesteh iz kontinenta so ti oddelki in oni pod komando Draže Mihajloviča zasedli v sami Bosni, Hercegovini in Črni gori 11.000 kvadratnih milj ozemlja.

— Jugoslav Information Center

Veslovanski kongres v Argentini

14. avgusta se bo vršil v mestu Buenos Aires, Argentina, kongres predstavnikov slovenskih narodov.

LIŠKI ČETNIKI UBILI 600 ITALIJANOV V TEKU DVEH TEDNOV

Iz Moskve prihajajo poročila z dne 29. julija potom ICN, da je radio postaja "Svobodna Jugoslavija" objavila poročilo vrhovne komande četniške vojske o borbah v Liki. Poročilo se glasi:

V ostri borbi so se spopadli liški guerilski oddelki z neko italijansko kolono od 5000 vojakov in oficirjev. V tej bitki je poginilo približno 100 neprijateljskih vojakov in 7 četnikov.

Drugi liški in dalmatinski četniški oddelki so uspešno napadli neko laško artilerijo, kolono v bližini mesta Knin, ujeli 4 nepoškodovane možnarje in jih takoj obrnili na sovražni-

ka. Potem so počakali zasedi oddelke, ki je bil poslan iz Gospiča Italijanom v pomoč, ter prizadeli občutne izgube.

V poteku neke bitke v vasi Ervenik so četniki poginili v beg večji laški vojaški oddelek, ujeli 42 vojakov in dva oficirja in zaplenili veliko količino orožja in vojnega materiala.

Hudi spopadi so bili tudi v okolici Gospiča in v vasih Mirčić, Stropin, Tomlin Gaj in Dorin Gaj, kjer so imeli sovražniki velike izgube na moštvo in vojnem materialu.

— Jugoslav Information Center

AMERIŠKO PRIZNANJE JUGOSLOV. ČETNIKOM

Washingtonski vojni krogi smatrajo, da so četniki-domoljubi v Jugoslaviji tako zagrenili življenje četam osiškima, da je število dezertirjev silno naraslo in komaj se zaostaja za izgubami v bitkah.

Senator Albert Chandler pozdravlja generala Mihajloviča, vodja jugoslovanske četniške vojske, kot "simbol nezlomljivega človeškega duha." Nadalje je dejal: "Mihajlovič je dvignil bakljo odpora, ki zdaj meče iskre skozi vsa zasečena ozemlja."

Senator Theodore Francis Green je dejal, da je treba dati hrabri jugoslovanski vojski domoljubov za hvalno priznanje. Izjavil je: "Vsa čast rasi, ki zavrača vse kramarske ozirne in zna ohraniti svojo narodno poštenost. Vsa čast neustrašenim junakom, ki kljub največjim težkočam in vsej nevarnosti tako dobro izvršujejo

svojo nalogo. Kadar bo prišel odločilni trenotek, bodo pripravljeni na vse."

MUSSOLINI V GORICI

Nasilno preseljevanje, ter požiganje celih vasi in streljanje talcev, je privedlo v nemirne predele Italije samega Mussolinija, ki je iz balkona governerjeve palače v Gorici govoril množici, kot pravi poročilo, ter zagrozil vsem, "ki živijo za starimi italijanskimi mejami in se sanjajo stare sanje," z italijansko "postavo."

Laška postava v tem oziru, dodaja poročilo, je požiganje vasi in klanje talcev, ter bombardiranje obrežnih naselij po laških ladajah.

Mussolini je množici zatrdil, da druge fronte ne bo, ker ima osiške na razpolago vse, kar je potreba za zmago njih orožja.

Stalingradu preti nevarnost

Poročilo ruskega vrhovnega poveljstva priznava, da je nemško prodiranje proti dolnemu toku Volge zelo nevarno. Boji se posebno nadaljujejo okoli Kotelnikova, 15 milj od kraja, kjer se Don obrne proti zapadu in nato teče proti Rostovu.

S svojimi predorom v kolenu Dona so Nemci dobili močno oporo med Donom in Volgo ter so prišli najdlje proti vzhodu na celi fronti. S tem pa je tudi Stalingrad v veliki nevarnosti, kajti Nemci bodo od kolena Dona najbrže vdarili proti severni blizu Kletskaje.

Poročilo tudi pravi, da so v teku vroči boji s tanki južno od Klekaje, kjer so Rusi zavzeli močne postojanke.

Nemško vrhovno poveljstvo poroča, da so Nemci zasedli Kropotkin, 125 milj jugovzhodno od Rostova, ter dospeli na 16 milj dolgi fronti do Kubana, čez katerega so postavili most proti Armaviru.

Rusko poročilo tudi pravi, da se nemški padalci v skupinah po 100 do 150 spuščajo za rusko fronto z majhnimi tanki in topovi in najraje blizu kakega mostu ali železnice.

Ameriški letalski general Follett Bradley je sinoči dopel v Moskvo in je prinesel s seboj osebno pismo predsednika Roosevelta Josipu Stalinu. Bradley je rekel, da Združene države stalno pošiljajo vojni material v Rusijo, da pa je pošiljanje zaradi ladijskega problema težavno.

AMER. LETALCI NA KITAJSKEM SE POGUMNO BORE

Iz glavnega stana generala Stilwella v Chungkingu, je prišlo poročilo, ki pravi, da so se v zraku spoprijeli japonski in ameriški letalci, ter da je boj trajal 36 ur, ko so Japonci s 116 bombniki napadli Hengyang in bližnja letališča. Podrobnosti o boju še niso bile objavljene, ali poročilo je omenilo, da so ameriški letalci zbili iz zraka 17 japonskih letal in pokvarili 4 druge. Ljud boja je bil v prilog ameriških letalcev.

Stotnik Albert Baumler iz Trentona, N. Y., je sam sestrelil tri japonske bombnike.

Delavske unije prisostvovale konferenci v Union kolegiju

Uradniki sveta za vojno produkcijo in predstavniki 16. glavnih unij vzhodnega dela države New York, so se zbrali pri konferenci, na kateri se je razpravljalo o odnosih delavstva do vladnih agencij vojnega časa in obratno.

Kontrola nad cenami, oboroževanje armade in financiranje vojnih prizadevanj, ter interesi delavstva v vojni in v miru, ki bo sledil, so bili nekateri predmeti, o katerih so razpravljali delegatje, katerih je bilo več sto.

Unije, ki so se udeležile konference potom svojih delegatov, so priključene AFL in CIO organizaciji. Konference so se udeležili povečini glavni unijski voditelji posameznih unijskih skupin, ter so posegali v razprave in prinesli dokaze, čso so organizirani delavci veliko pripomogli k boljši vojni produkciji. Voditelji so tudi obljubili, da bo organizirano delavstvo podpiralo vojni industrijski program do končne zmage nad sovražniki demokraciji.

Ne zavrzite starih svilenih nogavic

Ponošene svilene nogavice so še zmirom porabne za tisto nepotrebno delo, ki ga imajo zavetniki še za opraviti — obesiti Hitlerja! Tako pravi konzumski oddelek administracije cen.

Svila ponošenih nogavic se more ponovno uporabiti pri izdelovanju padal (parachutes) in za to uporabo primešajo svilni bombaža. Ta način uporabe stare svile so zelo mnogo rabili Japonci, ko so izdelovali cene vrste nogavice za ameriške veržne trgovine in sedaj so Američani sami povzeli to koristno metodo od njih.

War Production Board je že "zamrznil" vso zalogo ponošenih nogavic, ki jo imajo shranjeno nakupovalci starih čunjev, itd.

Na ženske pa OPA apelira, da spravijo vsako ponošeno svileno nogavico, da bodo imele lepo zalogo v redu, ko bo prirejen načrt za nabiranje ponošenih svilenih nogavic.

LADY ASTOR SE JE OBREGNILA OB RUSE

Iz Londona došlo poročilo pravi, da je znana Lady Astor, ki je rojena Američanka, in članica angleškega parlamenta, pred nekaj dnevi posvarila angleško javnost, naj nikar ne gre prelateč s svojo navdušenostjo za Sovjetsko Rusijo kot svojo zaveznico. V svojem govoru v Sutbportu, v okraju Lancashire je izjavila:

"Ko človek sliši ljudi govoriti o tem, bi si mislil, da nam je Rusija zares prišla v najhujši sili na pomoč. Pa ni bilo tako, Amerika nam je prišla na pomoč in nikar tega ne pozabite!"

Priznala je, da čuti gotovo hrvalčnost do Rusov sprčo borbe, ki jo vodi, toda k temu je pridodala takoj, "da oni se ne borijo za nas, ampak le za sebe." V borbi za Anglijo je pomagala Britancem Amerika, medtem, ko je Rusija podpisala pakt s Hitlerjem in postala zaveznica Nemčije, je dejala Lady Astor.

Njeni izjavi je takoj sledila kritika v časopisju in en list ji je dal razumeti, da se niti sama ne zaveda dolgotrnosti in ostroti svojega jezika. Drugi so pogreli spomine na znan i Cliveden krožek, v katerem se je sukal tudi Lindbergh in njegova žena.

APEL DR. KUJARJA

London, 30. julija. (Radio prejemna služba.) — Dr. Kuhar je na londonskem radiu kratko govoril o borbah Slovencev proti nemško-laškim nasilstvom. Trpljenje, ki ga Slovenci prenašajo v tej borbi, je strašno, toda iz svojega trpljenja gledajo v boljšo bodočnost. Ta svesti boj Jugoslovancev se bo zaključil z zmago pravice in Boga. Na koncu svojega govora pozivlja vse one, katerim je mogoče poslušati radio London, da oddajajo vesti naprej. —JIC.

Ronanje krušnih kart v Parizu

Zivilski položaj v zasedeni Franciji je tako resen, da se stradanju moški mnogokrat prirede pri belem dnevu nasilno ropanje ob aprovizacijskih postajah, kjer čakajo ljudje v vrstah za kruh in druga jedila. Policija se dosti ne zmeni za te rope, kajti v predmestju Pariza, Bretignyju, so se pojavili pred vrsto čakajočih ljudi trije moški, ki so s pištolami v rokah pobrali čakajočim krušne karte, čeprav je bila policija v bližini.

V Parizu samem so oboroženi tatovi krušnih kart odnesli iz enega samega aprovizacijskega središča čez tristo krušnih kart. Enake tatvine živilskih kart se dogajajo po manjših krajih in vseh in pri šestih razdeljevalnih živilskih kuponov so dobili čez tisoč takih ukradenih krušnih kart.

General Draža Mihajlović, poveljnik vojnih sil na zasedenem ozemlju Jugoslavije.

(Ta proglas gen. Mihajloviča je bil priobčen v "Jugoslovanskem Glasniku" v Kairi, Egipt, 25. IV. 1942.)

"GLAS NARODA"

(VOICE OF THE PEOPLE)

Owned and Published by Slovenc Publishing Company, (A Corporation).
Frank Saker, President; J. Lupsha, Sec. — Place of business of the
corporation and addresses of above officers: 216 WEST 18th STREET,
NEW YORK, N. Y.

49th Year

"Glas Naroda" is issued every day except Saturdays, Sundays
and Holidays.
Subscription Yearly \$6.—, Advertisement on Agreement.

Na celo leto volja list na Ameriko in Kanado \$6.—; na pol leta \$3.—;
na štiri leta \$15.—. — Za New York na celo leto \$7.—; na pol leta \$3.50.
Na inostranstvo na celo leto \$7.—; na pol leta \$3.50.

"Glas Naroda" lahja vsaki dan tsvemil sobot, nedelj in praznikov

"GLAS NARODA," 216 WEST 18th STREET, NEW YORK, N. Y.
Telephone: CHelsea 8-1243

NAŠE STALIŠČE

Članki pod naslovom "Naše stališče" so končani. Bili so globoko zamišljeni, stvarni in nad vse pomembni. Narekovala jih je zdrava pamet, ki je črpala svoje misli iz knjige življenja. V njih so bile postavke, katerih ni moglo ovreči in njim sledijo zaključki tako dosledni in neovrgljivi kot sta Pitagorov izrek in Arhimedov zakon.

Brez Slovencev ni Jugoslavije in Slovenci si države in svoje domovine ne moremo misliti ali predstavljati brez skupnega sožitja z brati Hrvati, Srbi in Bolgari.

JUGOSLAVIJA, ALI SMRT!

To ni naša kričeca zahteva, temveč neizprosni in nepopustljivi zakon narave in krvi — ali — ali —

Ko to pišemo, se prav nič ne zmenimo za zafrkaje prosvetnega urednika, ki nas je potem, ko je prebral prva dva članka — pravzaprav uvod in prvi članek z naslovom "Naše stališče" — prezirljivo in omalovaževalno vprašal: kdo pa smo "mi"?

Odgovarjamu mu: MI smo in mi ostanemo!

Da "mi" smo!

"Mi" smo, državljani Združenih držav in ponosni državljani velike, mogočne demokratične države, ponosni pa tudi, da smo prišli iz dežele, ki je danes znana vsemu svetu kot dežela junakov, ki se navzile podjarmljenju še vedno bore na strani demokratičnih držav za svobodo svoje domovine in za svobodo vseh narodov.

Državljeni velike mogočne Amerike smo, toda — roko na srce in priznavajo — velik del naše duše je še vedno tam, v onih krajih, kjer smo se kot otroci podili po travnikih, senočetih in livadah.

Otroci svoje rodne zemlje smo in jo ljubimo bolj v tujini, kot pa bi jo ljubili, če bi živeli na njenih tleh. MI smo, ki sicer ne predstavljamo Jugoslavije pred svetovno javnostjo, toda tolačimo misljenje, želje in težnje naših bratov, ki ječe pod tujim jarmom, ki pa danes nimajo besede pred svetom, ker so jim usta zamašena. In tukaj v Ameriki, v Washingtonu, je forum, pred katerim se že danes odločuje bodočnost številnih držav in tudi usoda Jugoslavije. Tukaj imamo "mi" sedaj priložnost in tudi sveto dolžnost, da povemo, kaj je last naših bratov in do česa imajo pravico.

Tukaj, v Ameriki, in samo tukaj imamo najlepšo priložnost, da povemo, kakšno si želimo bodočo Jugoslavijo, in to je bilo tako jasno povedano v člankih "Naše stališče", da mora vsakdo, ki išče resnico in ji neustrašeno gleda v obraz in ki zna jasno in trezno misliti, izpredeti, po kateri poti mora hoditi.

Naj ob tej priliki tudi povemo istemu uredniku, da je zelo netakten, ko je med svojimi novicami naznanil, da je bil "Glas Naroda" prodan. Seveda se za to vestjo skriva njegova prirojena zbadljivost, katere se nikakor ne more otresti, kar pa bi bilo zelo dobro, kajti v sedanjih resnih časih, ko se odločuje vprašanje Jugoslavije, iz katere smo prišli, je neobhodno potrebno, da uredniki opuste svoje slabe navade, da bi kritizirali in v nič devali vse, kar ni zraslo na njihovem zelniku.

Povdarimo, da "Glas Naroda" ni bil še nikdar prodan, da se ni nikdar prodal, da stoji še vedno na svojih nogah, da je neodvisen in neodvisen tako, da mu ni bilo treba nikogar vprašati, kako naj pojasni svoje stališče.

Bili so časi, ko je bil slovenski življenj v Ameriki poln cvetja in sočnat. Tedaj ni toliko škodilo, ako sta si sem pa tam dva urednika nekoliko posegla v lase. Danes so časi preresni, da bi se medsebojno prerekli. Danes se morajo uredniki sprijazniti z mislijo, da je neobhodno potrebno skupno složno delo. Naj bi tedaj tudi prosvetni urednik nekoliko ohladil svojo zbadljivo žilico in naj ne podira, kar je dobrega, pač pa naj podere vse, kar je slabega, in naj podere do tal. In pri tem mu bomo vsi pomagali.

Redke so naše vrste in bodo še bolj redke in zaradi tega morajo biti naše misli iste, naši cilji isti.

Na delo tedaj, prijatelji; na delo za boljše, lepše in srečnejšo Jugoslavijo!

Na delo v složnosti in v prijateljskem objemu!

VESTI KOMU

POMAGATE...

AKO PRISPEVATE ZA

U. S. O.

Iz slovenskih naselbin

ZAVEDNA SLOVENKA

Kadar berem poročila iz tujine, kdaj pride nemški divjak nad re domovine, mi pridejo solze v oči.

Oh, ti ubogi, zatirani slovenski narod! Kako mora trpeti pod tujevo peto, ki hujše dela, kot podivjana zverina. Kako vendar more take reči delati Nemec, ko se vendar šteje za civiliziranega človeka v 20. stoletju, pa dela hujše, kot divji narodi, ki ne vedo nobene civilizacije ali izobraženosti. Čudno, tako čudno se človeku vidi človeško klanje, ki kaže človeka v očeh stvarstva na najvišji stopinji, da pade tako nizko s svojo podivjanostjo še nižje, kot podivjano živalstvo, ki nima pač nobene pameti.

Pač temu človeškemu klanju skoro lahko rečemo podivjano, — norost, ali neumnost 20. stoletja. Ubogi Slovenci, koliko morajo pretrpeti. Jaz sem pač že 30 let v Ameriki, pa mi spomini dan za dnevom uhajajo na lepo Blejsko okolico. Bog ve, koliko so jih pogubili, in odpeljali v tuje kraje. A kar je ostalo, so še v vednem strahu in pomanjkanju in čakajo.

Smilijo se mi ljudje, ki trpe tako grozne duševne in telesne muke in gledajo v bodočnost, kaj jim prinese jutrišnji dan. Toda pomagajmo jim mi, ameriški Slovenci, kar je v naših močeh. Veliko se bere, koliko so že dali Slovenci po Ameriki, iz Washingtona pa se le malo kateri kaj spomni Slovencev s kakim darom.

Zbudimo se in pomagajmo, kolikor moremo, vsaj kar se še da rešiti, predno ves slovenski narod izgine in rešimo slovensko domovino.

Pomagajmo in rešimo, kar moremo na en ali drug način. Saj pravijo "Kri ni voda" in slovenski pregovori pravi: "Od pri sree, od pri roke, otiraj bratovske solze in s tem jim olajšaj gorje." In drugi pregovori pravi: "Ne ve naj levica, kar desnica poda." Jaz vam pošiljam \$15.00 kot darilo za jugoslovansko pomožno akcijo, slov. sekocija.

Rojakinja iz države Washington.

Pittsburški kotichek

IVAN BUKOVINSKI

V spomin pokojnemu Janezu Terčku

Tekom zadnjih tednov me je več rojakov opomnilo, zakaj nič ne napišem o preminulemu Janezu Terčku, ki je bil znan slovenski javnosti skozi četrto stoletja pod imenom Peter Zgaga. Tega nisem storil prvič, ker mi ne preostaja preveč prostega časa, dalje, ker so mnogi dopisniki pisali o tem in slednjič, ker nisem bil z njim dosti osebno znan. Vsekakor pa hočem to danes storiti v par vrsticah, saj o vrlih možeh blagega spomina se nikoli preveč ne piše.

(Večino poklicev in obrti je lahko priučimo, so pa poklici, za katere mora biti človeku prirojen talent, kot na primer pisateljski, pesniški, glasbeni igralski ter nekaj drugih. In med temi je prav gotovo tudi humoristika, satirika.

Namen resničnega humorista je, da svoje čitatelje vedri, zabava in spravlja v dobro voljo, do smeha in pa da v šalivji obliki razkriva in žigosla slabe lastnosti naroda, poklicev, stanov in če treba, indirektno tudi podedincev — v svrhu javnega blagorja, in to je satirika.

Tak humorist in satirik je bil v polnem pomenu besede tudi naš pokojni Janez Terček. Premnogi bralci enega ali drugega spola, ves potr, obupan, nesrečen in žalosten, je pozabil za nekaj trenutkov svoje križe in težave in se hoče nočes moral nasmejati ob čitanju njegove kolone. Tako je neposredno pripomogel za zdravo razpoloženje svojih čitateljev, kajti prisrčno smejanje, to je dokazano, zelo blagodarne vpliva na telesni sistem, zlasti na pravilno kroženje krvi.

Smelo trdim, da ako bi se ves ta smeh, ki ga je povzročila njegova kolona v dobi 25 let, združil v enega samega, gotovo bi se od pretresenja znaka po takem krohodu gorski vrhovi zazibali, skale pokale in newyorški nebotičniki podirali.

On pa je istotako razkrival in bičal, včasih s pravim sarkazmom, napake in razvade našega naroda, zlasti nežni spol si je vzel na piko, da ravno je sam živel ob strani Evine hčere.

Marsikateri se je zameril s takšnim pisanjem, saj premnoga rojakinja, čitavši njeno kritiko o ženskah, se je čutila krivo in mislila, da se to prav samo nje tiče. Take so ženske. Ako bi pokojnik bil sin ene-

DRŽAVLJANSKI PRIROČNIK

Išla je nova knjižica, ki daje poljudna navodila, kako postati ameriški državljani.

Poleg vprašanj, ki jih navadno sodniki stavijo pri izpitu za državljanstvo, vsebuje knjižica še v II. delu nekaj važnih letnic iz zgodovine Zedinjenih držav, v III. delu pod naslovom "Razno": pa: Proglas neodvisnosti, Ustava Zedinjenih držav, Lincolnov govor v Gettysburgu, Predsedniki Zedinjenih držav in Poedine države.

Cena knjižice, je

samo 50 centov.

In se dobi pri:

SLOVENIC PUBLISHING CO.
216 West 18th St., New York

Frank Oblaka, nato pri rojaku Frank Oblaku na Butler cesti, kjer smo bili postraženi iz izvirne božje kapljice, od tam pa nas je potegnil na svoji mašini znan krojač A. Mesnar v bližnjo naselbino na Universal, Pa. Radi pomaga večeraj nismo drugoga obiskali, nego Matija Previč, slovenskega pionirja trgovca in zvestega naročnika tega lista, ki pa je žal, pred enim mesecem tudi on svojem prijatelju Terčku sledil k večnemu počitku.

Deležni njegove pristne slovenske gostoljubnosti in postražbi, sva z Mesnarjem se pozno v noči obrnila proti domu, dočim je on tam prenočil in naslednji dan obiskal še sošednje naselbine, predno se je podal nazaj proti New Yorku.

Jaz sem imel navado, mnoge stvari iz njegove kolone izrezati za svoj "scrap book" nekatere najbolj zanimive pa sem si kar enostavno zapisal v glavo v spomin. In naslednje ne bom nikoli pozabil:

— Bogataš je dal svojemu soferju po mnogoletnem službovanju celi mesec dopusta in ko se je povrnil, ga vpraša:

— Nu, kako si se imel na počitnicah?

— Hvala, zelo izvrstno.

(Nadaljevanje na 4. str.)

RAZGLEDNİK

Piše Anna P. Krasna

Anna Ščetinina — sovjetska kapitanka

V Seattle so ameriški časnikarski poročevalci pohiteli na rusko ladjo, ki je tam pristala, da intervjujajo prvo žensko kapitanko, ki je kdaj vozila prekomorsko ladjo po nevarnih vodnih poteh, in tudi dostavila vojni material v Rusijo, pristaniščih.

Anna Ščetinina je stara 34 let in je mati 14 let starega dečka, njen mož pa je v rdeči armadi. Čin kapitanke nosi že sedem let in že dvakrat je bila odlikovana za izvrstno vršitev svoje službe in ko se bo vrnila v Rusijo to pot, bo odlikovana z redom Rdeče zvezde. To odlikovanje ji bo podeljeno zato, ker je varno vodila svojo ladjo po nevarnih vodah Baltičkega morja v mesecu juniju, juliju in avgustu lanskega leta, ko so sovjetsko brodovje neprestano napadali iz zraka nemški juncker aeroplani.

Ameriški reporterji so mlado in čedno kapitanko gledali kakor kako izredno čudo, ali ona sama pa se je čudila njihovih radovednosti in začudenosti.

Dejala je, da v Rusiji danes ni prav nič nenavadnega ako ženska doseže kako visoko stopnjo na mestih, kjer se je prej upoštevalo izključno moške. Menila je, da bo v Rusiji kmalu še več kapitanek, ki bodo prevajale svoje ladje po visokih morjih, prav tako kakor je že zdaj veliko izvrstnih zdravnikov, inženirjev in drugih očgovornih ženskih veščakinj v različnih poklih in profesijah.

Ko so jo hoteli reporterji slikati in so želeli, da bi govorila kaj o sebi, je Anna Ščetinina dejala, da srčno rada pripusti časnikarje na krov, ali o sebi, da ne bo govorila in tuji slik ne mara, da bi jemali v tem vojnem času. Njena domovina tpi in krvavi in če hoče, kaj slišati o ruskem ljudstvu, bo o tem govorila, o sebi pa ne.

Vzlic temu so časnikarji izvedeli, da je pred šestimi meseci pripeljala v Ameriko ladjo in potem nadzirala splošno prdelavo in popravilo ladje, katero je nato poslala v Sovjetsko unijo pod poveljstvom prvega poveljnika, ki je bil po-

višan za kapitana. Med tem časom se je kapitanka učila angleščine, ki ji gre menda precej dobro, toda je v ljub temu imela pri sebi tolmača, v osebi ameriškega vojaka, ruskega porekla, ki je bil slučajno na straži na pomolu.

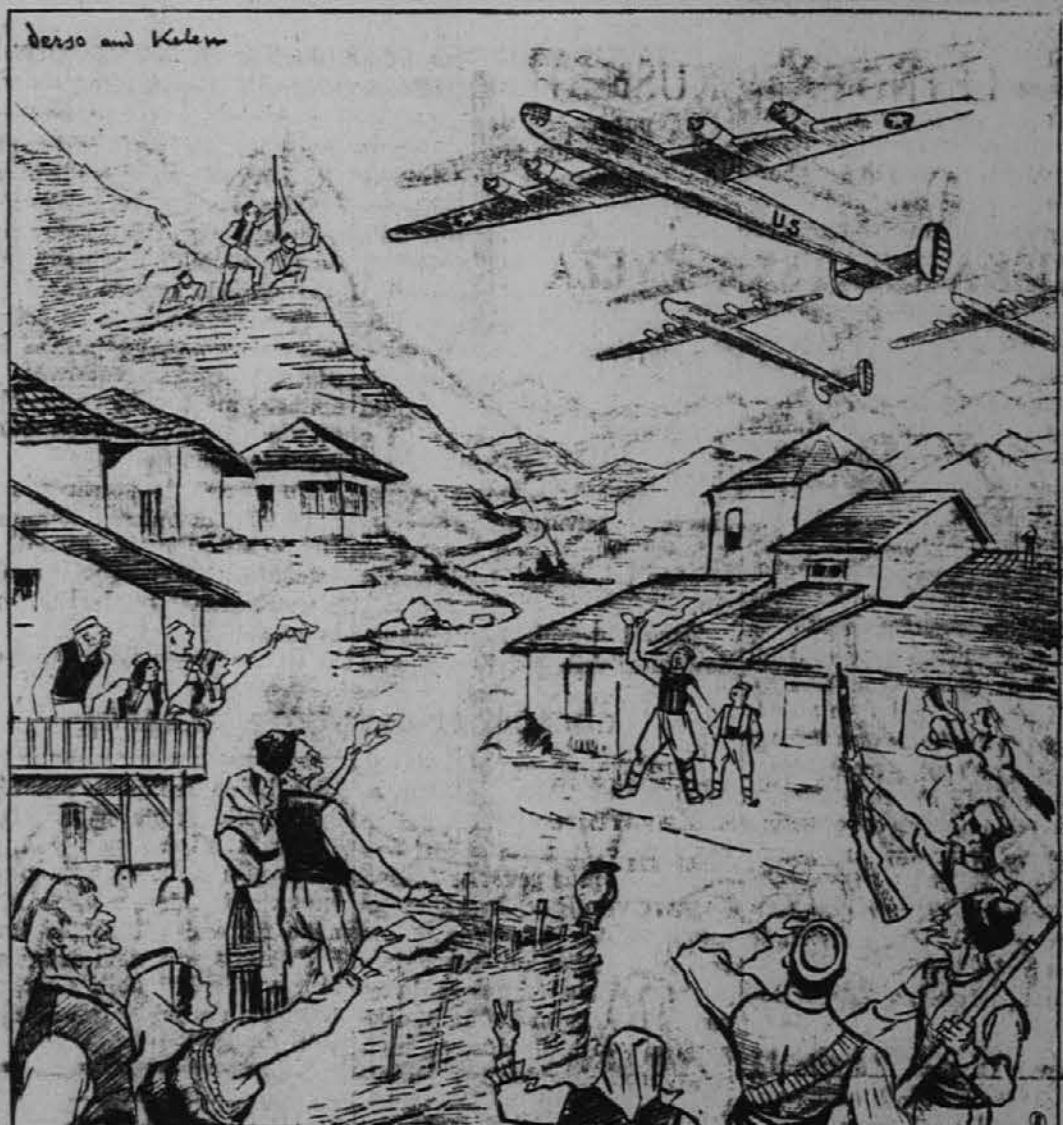
Sedaj je pogumna ženska na potu, da prevzame poveljstvo nove ladje v nekem neimenovanem pristani, odkoder bo ladja odpelala proti Rusiji.

O sedanjem položaju na ruski fronti ni hotela govoriti, je pa poudarila z zavestjo v glas, da bodo ruski vojaki in rusko ljudstvo vodili borbo proti sovražniku tako dolgo, da ga iztrebijo iz svoje zemlje. Pri tem, je dejala, bodo Rusiji pomagali zavezniki, ona pa bo vozila svojo ladjo med Rusijo in Ameriko in koder bo treba, da bo rečno dostavljala toliko potrebnih vojni material hrabrim rdečim borecem.

Ko ji je predstavila Ruskega vojnega reliefa podarila broško v spomin, se je prisrčno zahvalila in izrečno naprosila predstavnic kot časnikarje, naj v imenu ruskega ljudstva pozdravijo Američane, ki se ji zdijo izvrstni ljudje. Dejala je, da je prepričana, da govori v imenu svojega ljudstva in po njegovi volji, ko pravi, naj pozdravijo ameriško ljudstvo, ki je pokazalo toliko razumevanja in simpatije v teži uri preizkušnje ruskega naroda.

Ameriškim ženam, pa je Ščetinina izročila svoje posebne pozdrave, in ameriške ženske so nanjo lahko prav tako ponosne, kakor če bi bila Američanka, saj je pokazala, kakor premnoge druge pogumne žene v tej vojni, da more ženska storiti neprimerno veliko za obrambo svoje domovine, ne le kot mati in gospodinja, ampak kot izboren veščak, ki stoji samozavestno na braniku svoje domovine, katere se bori za osvobodjenje človeštva iz pod barbarov, ki hočejo potisniti svobodo ljubeče narode in dežele v popolno usuznjenje.

Naj bi vrta sovjetska kapitanka srečno vozila svojo ladjo in dočkala znanost ruskega ljudstva nad sovražnikom.

Četniki, ki se neustrašeno bore za svobodo Jugoslavije, bodo v bližnji bodočnosti imeli priložnost pozdraviti ameriške bombnike, ki že krojijo po svetu in oznanjajo svobodo.

Dopisov brez podpisa in oznake ne priobčujemo. Dopis na četrtino Slovenije naj bo v našem uradu najkasneje v sredo zjrtal.

Vesti iz slovenskih naselbin

Dopis so nam vedno dobrodošli, ker zanimajo vse naše čitatelje in se s njimi naši rojaki lahko rekoč med seboj pogovarjajo.

NARODNA MANIFESTACIJA ZA NAŠO DOMOVINO

Organizacija A. J. U. (Ameriško Jugoslovansko Uduženje), si je nadejala nalogo, da dne 9. avgusta manifestira za osvoboditev našega Primorja, kot Koroške in drugih delov naše lepe stare domovine, katere so že v prvi svetovni vojni bile odtugane od narodnega telesa in obsojene na počasno iztrebljanje vsa ta leta sem. In vsa ta leta, se je to vršilo, da se je hotelo popolnoma zatreti preko 600.000 Slovencev. Vsa ta leta vemo, kako se je godilo temu delu našega naroda. Tisoči so v grobovih, tisoči so bili poslani v razna koncentracijska taborišča, največ seveda na zloglasne Liparske otoke, svet naroda, vsa naša slovenska izobražena mladina in narodno zavedna masa tega žilavega našega naroda je bila obsojena na narodno umiranje. Tisoče njih izobraževalnih, kulturnih, gospodarskih in drugih organizacij je bilo razpuščenih. Vsaka knjiga jim je bila prepovedana, vsak časopis je bil zatrt. Njih slovenska beseda je bila celo v katoliški Italiji prepovedana v cerkvah tako da naše matere in očete niso smeli moliti niti Boga v svojem materinskem jeziku. Krivice, katere so bile storjene na delu tega našega narodnega telesa, so bile grozne, in kaj se danes še dogaja, ne le samo v lepi sončni Primorji, ampak enaka usoda je zadela ves naš majhen slovenski narod, tako da je obsojen na smrt. In do danes ni še nikakega aktivnega gibanja, da bi kaj se pa še ni povedalo, kaj se oglašil glas protesta proti nečloveškemu dejanjem, katere se izvršujejo nad tem malim, te 23 letne krivice naj bodo kulturnim narodom. Ko človek opazuje in čita vse gorje, daljno nemilost fašistični pokatero se godi, se končno vprašamo: ali je človeštvo v resnici zblaznelo, ali je človek v resnici postal "barbar." In na drugi strani gledamo več ali manj tistih, ki bi bili pozvani je, da jim ni torej za to vprašanje zbuditi iz tega spanja v naši Sloveniji, da bi po vzeli glas protesta proti krivicam, pa gledamo iz negativno: ki le okrog sebe, kdo nam bo rešil domovino, in pregovarjamo med seboj, kdo je kdo itd. Nam ameriškim Slovincem ne bi smelo biti vseeno, kaj se godi z našimi sobraty in sosedami v rojstni domovini, nam ne bi smelo biti vseeno, kakšna naj bo usoda našega naroda po tej vojni. Ameriška Slovenija bi se končno mogla zbuditi iz tega spanja in se združiti v enoto, kot so združeni narodi, ne oziroma se tukaj na posamezne kaprice osebnega značaja, ali se bičnosti nekaterih. Tukaj gre za usodo tega majhnega naroda. Če si sami ne bomo pomagali drugi nam tudi ne bodo. Vsa znamenja kažejo, da angleška lordska kramarica še vedno želi kramariti na račun nas Slovencev, in vsa njena politika v tej vojni stremi za tem, kako priti še do kompromisov z fašistično Italijo, seveda tudi na račun Slovencev, kar jih ni bilo predanih v prvi svetovni vojni, naj se jim da še v tej vojni. Tako zveni pajacel Sforza, ki hodi pod krinko demokracije v tej deželi, ko ima na razpolago za svojo propagando milijone od fašistične Italije, ima odprta vrata vseh psov, in se mi vidi, da v Washingtonu ga še niso spoznali. Tudi drugi, ki so slične kreature se vlačijo po tej demokratični deželi, in to vse na račun našega majhnega naroda. Res je, da se je deloma že obljubilo restavriranje mej bivše Jugoslavije, ali nikakega aktivnega gibanja, da bi kaj se pa še ni povedalo, kaj se oglašil glas protesta proti nečloveškemu dejanjem, katere se izvršujejo nad tem malim, te 23 letne krivice naj bodo kulturnim narodom. Ko človek opazuje in čita vse gorje, daljno nemilost fašistični pokatero se godi, se končno vprašamo: ali je človeštvo v resnici zblaznelo, ali je človek v resnici postal "barbar." In na drugi strani gledamo več ali manj tistih, ki bi bili pozvani je, da jim ni torej za to vprašanje zbuditi iz tega spanja v naši Sloveniji, da bi po vzeli glas protesta proti krivicam, pa gledamo iz negativno: ki le okrog sebe, kdo nam bo rešil domovino, in pregovarjamo med seboj, kdo je kdo itd. Nam ameriškim Slovincem ne bi smelo biti vseeno, kaj se godi z našimi sobraty in sosedami v rojstni domovini, nam ne bi smelo biti vseeno, kakšna naj bo usoda našega naroda po tej vojni, pokazite da vam torej ni vseeno, kaka naj bo usoda tega naroda po tej vojni, pokazite da vam je za pravičnost, in pošteno ravnanje, za odločanje narodnih pravic in da kot ameriški državljani želimo, kar nam mudi ta dežela jezikovne svobode, kulturni razvoj, za njednjenje Slovenije v demokratično Jugoslavijo brez kakih dinastij, in ekonomsko zdravje z ostalimi Slovani. Glejmo z odprtimi, jasnimi očmi na herojsko borbo, katero bomo našli četniki in Mihajlovičeva četniška armada, ki krva-

POZIV SLOVENSKE DRUŠTVO
Združena Slovenska Društva v New Yorku
obdrži
seje vsak prvi petek v mesecu
v Slovenskem Domu v Brooklynu.
Ce vaše društvo še ni pridruženo, pridružite se!
Odbor.

tvojega rojstva, pokazite, da ti ni vseeno, kaj se zgodilo s tvojo rojstno domovino, zato je potrebno, da se zbudis in organiziraš, ker le potom močne organizacije zamoremo povzdigniti glas protesta, proti vsem nakanam in krivicam, kot kramarstvu na račun našega, že itak majhnega naroda. Ne le to, da je to vitalno vprašanje glede Primorja, vprašanje Primorčev samih, pač pa vseh Slovencev kot takih. Me- ni se vidi, da je to vprašanje, Prava Slovenija ne more biti brez zaledja Primorja, kot tudi ne prava demokracija in svoboda ne, ne prava močna Jugoslavija ne. Slovenija, kakršna je bila, pritisnjena na okoliš Kranjske, in še te ne cele po zadnji vojni, se ne more razvijati ne gospodarsko in ne kulturno. Sloveni so že leta 1866 doživeli velik udarec, ko se je takrat utrgalo velik del telesa, kar je bilo našega, leta 1918 in 1919 pa še toliko večji, in važnejši del, namreč celo Primorje del Notranjske, Koroške in del Štajerske. Kar je ostalo, po zadnji svetovni vojni, ta mali delček tega majhnega naroda, je bil že itak obsojen na hujanje — smrt. Kot je rekel naš velik mož, pisatelj E. Kristan, nič ne zahtevamo, kar ni našega, ampak zahtevamo pa od drugih, da nam dajo, kar je bilo našega, za trinaest stoletij. Zato bratje in sestre Slovenci, ne ozirajte se, kaj drugače čutite. Ameriško Jugoslovansko Uduženje vas kliče 9. avgusta na svoj slovenski "tabor", da pridite vsi in vse, in s tem pokazite, da vam torej ni vseeno, kaka naj bo usoda tega naroda po tej vojni, pokazite da vam je za pravičnost, in pošteno ravnanje, za odločanje narodnih pravic in da kot ameriški državljani želimo, kar nam mudi ta dežela jezikovne svobode, kulturni razvoj, za njednjenje Slovenije v demokratično Jugoslavijo brez kakih dinastij, in ekonomsko zdravje z ostalimi Slovani. Glejmo z odprtimi, jasnimi očmi na herojsko borbo, katero bomo našli četniki in Mihajlovičeva četniška armada, ki krva-

vi in se bori kot nobena druga. To ljudstvo, ki razkropljeno po naših gorah in gozdovih, gleda danes le na razvoj slovenske Rusije. Edino ta velika, hrabra, kot močna slovenska matica, nam more do- prnesti svobodo, zato naj bo naše geslo: slovenska zemlja Slovanom. Anglosasi, Germani in drugi se tega dobro zavedajo, da bodočnost in pravice do življenja so tudi slovenske. Forej 9. avgusta naj bo v resnici naš prvi slovenski tabor, kakor je bil pred 300 leti in prej, ko so vpadali v našo deželo vedno kviželjni tuji in segali svojimi grabeljavimi rokami po našem, kar je našega. Le to zahtevamo in nič več — pravice vsem narodom sveta! Naj bo to v resnici narodna manifestacija, katero naj vidi tudi Amerikanci, da se tudi oni seznanijo z našimi težnjami, in da spoznajo krivice in robstvo, katero se je izvrševalo vsa ta leta na tem majhnem narodu, ki pa smo po vseh človeških pravicah opravičeni do svojega življenja in razvoja, kot vsak drugi. Ker Prava Slovenija ne more biti brez zaledja Primorja, kot tudi ne prava demokracija in svoboda ne, ne prava močna Jugoslavija ne. Slovenija, kakršna je bila, pritisnjena na okoliš Kranjske, in še te ne cele po zadnji vojni, se ne more razvijati ne gospodarsko in ne kulturno. Sloveni so že leta 1866 doživeli velik udarec, ko se je takrat utrgalo velik del telesa, kar je bilo našega, leta 1918 in 1919 pa še toliko večji, in važnejši del, namreč celo Primorje del Notranjske, Koroške in del Štajerske. Kar je ostalo, po zadnji svetovni vojni, ta mali delček tega majhnega naroda, je bil že itak obsojen na hujanje — smrt. Kot je rekel naš velik mož, pisatelj E. Kristan, nič ne zahtevamo, kar ni našega, ampak zahtevamo pa od drugih, da nam dajo, kar je bilo našega, za trinaest stoletij. Zato bratje in sestre Slovenci, ne ozirajte se, kaj drugače čutite. Ameriško Jugoslovansko Uduženje vas kliče 9. avgusta na svoj slovenski "tabor", da pridite vsi in vse, in s tem pokazite, da vam torej ni vseeno, kaka naj bo usoda tega naroda po tej vojni, pokazite da vam je za pravičnost, in pošteno ravnanje, za odločanje narodnih pravic in da kot ameriški državljani želimo, kar nam mudi ta dežela jezikovne svobode, kulturni razvoj, za njednjenje Slovenije v demokratično Jugoslavijo brez kakih dinastij, in ekonomsko zdravje z ostalimi Slovani. Glejmo z odprtimi, jasnimi očmi na herojsko borbo, katero bomo našli četniki in Mihajlovičeva četniška armada, ki krva-

POROČILO IZ ZAPADNEGA JUGA

Prisel je čas, da vzamem svinčnik v svojo trdo roko, da vam dam na znanje in pošljim ček za naročnino, katere mi je potekla že 20 maja, to je pred dyema mesecema. Prosim o proučenju, ker sem zaostankar. Pa bolje je, da se dolg enkrat poravnava, kot pa nikoli. Tudi jaz imam več takih zaostankarjev, kateri mi dolgujejo že leta in če praskam enega ali drugega se mu zamerim da se ogiblje moje trgovine. Taka vidim, kateri človek si hoče dobiti sovražnikov, samo kredit jim daj. Seveda je tudi kaka bela vrana, ki vrne, ali malo jih je. Svet je pokvarjen da ne verjamem, če se bo dal katerikoli popravit, akoravno celo človeštvo pripravlja za uravnavo. Rad bi videl, da bi dočakal kakšno svobodo bomo dobili, ker je toliko govorjenja o njej. Ali ho samo za ene, namreč za bogataše, ali za vse. Jaz želim, da bi vsaj samo malo tudi revež dobil tiste svobode, o kateri toliko govorijo. Sedaj pa malo o naših farmarskih razmerah, katere kažejo bolj pod ničlo zaradi vremenskih nadlog, katere nas tepejo. Zimo smo imeli prav dolgo, da nismo mogli ob času posejati. Ko pa je začela spomlad, prav kasno, je nastopila suša, da dosti žita ni moglo ven p riti zaradi suhe zemlje. Od 1. maja smo imeli dva dežja da je malo zelenilo; včeraj, to je 25. julija pa je prišla tretja mokrota v obliki toče, tako da še tisto malo, kar je zrastle, stolkla nazaj v zemljo. Kar se tlee tukaj turistov, je pa jako žalostno. Tu je več turistovskih kemp in nekateri po navadi napravijo dosti dohodkov od turistov, čež poretijo, da se morejo pozimi brez dela preživeti. Tudi jaz imam malo kempu in če bi katerega Slovenca donesla pot čez te hribe po imenu Marino Valley, lahko vpraša za Leo Arko kemp, kjer bo prav po domače postrežen. Zaenkrat naj bo zadosti, te pritožbe in priporočila. Sedaj pa lep pozdrav vsem Slovincem v Ameriki in D. Mihajloviču želim veliko sreče, da bi prišel ven iz tistih hribov kot zmagovalce. Leo Arko, Eagle Nest, New Mexico.

NAZNANJE

Za letošnje sezono smo si izbral prijazen kraj v hribovju severne Pennsilvanije, ob reki New York-New Jersey. Rojaki in rojakinje, ki nameravajo iti na **SEZONSKO LETOVIŠČE** bodo našli lep polni počitek ali zabavo na — **BRADFORD HOUSE** Twin Lakes, Pa. ki leži tik ob krasnih dveh sestrih jezer, Tinit od Millforda, Pennsylvania. Za vse nadaljnje tozadevne informacije se obrnite na: **MRS. HELEN CORREL**, Bradford House, Twin Lakes, Millford, Pa. Telefon: Millford 53-F-13. **KAZIPOT:** Erie železnica do Shohole, ali pa Short Line bus od 241 W. 42nd St., New York City do Saykill, Pa., ter je od tam 24 milje do Bradford House.

PABERKI

Strup — Lady Astor, rodona Amerikanka, ki prihaja iz imovite ameriške družine, si je po odtuju prvega zakona izbrala za moža angleškega lorda Astorja, in se je odtujila svoji rojstni deželi največ radi tega, ker se ji je zdelo preponožljivo živeti med demokratičnim ameriškim narodom, katere ni navajen lizati pete tistim, ki so bili slučajno rojeni z zlato žlico v ustih. Za svojo domovino si je izbrala Anglijo, kjer ima več prilike valjati se v senci aristokracije gnojščice. (Angleži, ki nosijo svetovni rekord ko največji ženski prilizniki, so ji pripomogli, da je postala članica nižje zbornice angleške vlade. V mirnem času se je še nekoliko dalo prenašati njen strupeni jezik. Sedaj pa imajo Angleži velike neprilike s to babnico. Velikokrat so jo že opomnili, da naj drži jezik za zobmi, ker je posebno sedaj v vojnem času zelo nevarno za Anglijo krhati prijateljstvo njenih zaveznikov. Take pripombe pa pri nji zaležejo le začasno. Od časa do časa se ji mora kaj strupenega skofocaliti z jezika. Naj bolj nesramne in nevarne besede je pa skolenila pred par tedni v nižji zbornici ko je rekla: "Rusija se ne bojuje za nas, pač pa sama za sebe!" Kot članica angleške vlade naj si zapomni, da svetovna javnost salamensko dobro ve, da Angleži, kakor vedno prej, tudi sedaj pričakujejo, da se bodo drugi narodi borili in umirali zanje. In kakor vsi znaki kažejo, se jim bo to tudi posrečilo. Nogavice. — V sedanji vojni delajo ženskam največje priglaviče nogavice. Nogavice iz prave in umetne svile, katero je Amerika pred vojno največ uvažala iz Japonske, se ne dobi več. Domači nadomestek iz steklenega tkiva, ki vsaj deloma odgovarja lepoti pravih svilenih nogavic, je pa tako drag

in ne trpežen, da si ga povprečna Amerikanka ne more privoščiti. Tako mi je potožila rojkinja, ki se ji je potegnila nitka iz nogavice, katere je imela na sebi prvokrat, in za katere je plačala 3 dolarje. Ko ji pripomnim, da vidim dosti žensk hoditi brez nogavic, posebno v tej vročini, mi odvrne: "Tisto je že orajt, katere ni preveč poraščena."

Oštek. — Ko sem bil zadnji krat med rojaki v Brooklynu, mi je rojak pripomnil, da je moja tedenska kolona dobra, samo da bi imela kak drugačen naslov namesto "Paberkov," češ, da je izposojen in pogret, in pa da se kolona tudi ne nahaja na pravem prostoru v listu. K tem pripomnim le to, da ako kaj dam, darujem: Veseli me, ako je v vsebini kolone kaj dobrega in da javnost tako vza me, kar je pa slabega, se naj pa enostavno preze ko nič vredno. Zopern mi je pa pogovor o tem v privatni družbi, ki ga skoraj ne morem prenašati, pa naj si bo priznanje ali pa neupoštevanje dela, katerega v šim prostovoljno in brezplačno. Kar se pa tiče naslova, je pa prav na mestu, kateri v bolj obsežnem pomenu pomeni tako rekoč "drobtine" in nad katerim si ne more nikdo lastiti kakega patenta. Zato se čudim, da se nad tem izpotikajo, in da ne razumejo taki, ki so ob vsaki priliki taklo zelo radi ponajajo, da so bili študentje. Sicer si pa v tem primeru nisem sam izbral prostora, kakor tudi ne imena za kolono! Prepustil sem drugim, ker ni moja navada, da bi kaj vsiljeval, posebno pa ne, da bi zahteval, ali pozelel kako posebno prednost pri uredništvu. Ako se pa čitateljem ne zdi kaj prav, naj pa svoje mnenje, naj si že bo tako ali tako, povedo v dopisih, ker na ta način bo več zalego, kakor pa vsako osebno zafrkavanje. T. R. V.

40-LETNO PREISKUŠNJO
IMA
AMERISKA BRATSKA ZVEZA
:: AMERICAN FRATERNAL UNION ::
ELY, MINNESOTA
KI IMA

22,000 članov in dva milijona
in pol dolarjev premoženja.

Organizacija je zanesljiva, nepristranska in zelo priporočljiva zavarovalnica. Zavarujte sebe in svoje otroke pri Ameriški Bratski Zvezi, ki vam nudi poljubno zavarovanje proti bolezni, nesrečam in smrti.

Ako je društvo A.B.Z. v vaši naselbini, vprašajte krajevnega tajnika za pojasnila, če ne, pišite na glavni urad, Ely, Minnesota.

KRAS - BENEŹKE
Ko pride tujec v Benetke, morskost mesto — po zemlji ne, pod noge vzle je morskost cesto. Kako prišlo je do take arhitekture — poizvedite, misli, zre po celoture.
Marsikaj izve, nazaj v davnine gleda, le tega ne pove, ne spis in ne beseda, da mestna vsa podlaga, stabri ti orjaški, da bili nekdanj so zlejeni hrasti kroški.
Se najši kakor stare stebre te benetke, gleda Lah na stebre, čvrste in človeške, sinove, kraške lučre, da bi mu podpirali — hrabrost strahopetno in jezik svoj zatrli.
Ne bomo tega kraški hrasti dopustili, da maternemu jeziku bi se odtujili — in laške "hrabrosti" bomo ne podpirali, borili bomo se, ako treba v zemljo vdrli.
Pripravljeni pa smo podpreti, doprnesti, karkoli v prid Slovincem je, in skup izvesti, podpreti misel, hočemo jugoslovansko, podprefi vseh Slovanov misel, vse Slovanstva.
Za misel to pripravljani smo se krivovati — vse sile, kar imamo, kar le moč je dati, najmanjšo mišico v telesu, in sleherni misel, ki rodi se — in slovensko srce verno!
Pozdrav in na svidanju dne 9. avgusta!
Joseph F. Durr, Cleveland O.

POZOR GOZDARJI

Tukaj potrebujem dva moža za sekati hlode po \$4 — od tisoč devljev; dober gozd. Dva moža pa potrebujem za konje goniti. Dobra plača po dogovoru; in enega moža za tractor. Zglasite se pri: **John Jančič** Box 42 Speculator, N. Y.

"SPANISH in 20 LESSONS" — Španski v 20-ih nalogah. — Špansko-anglijska slovnica. — Spisal je R. D. L. Cortina. Ta knjiga je popolna in prav nič prikrašana. Od prve do zadnje strani je je popolnoma ista, kot jo je pisatelj napisal in kot je bila prvotno izdana za višjo ceno. Cena je zato nizka, ker so se porabile prvotne tiskarske forme, in ker je pisatelj sprejel nižjo ceno. Po tej priložnosti stopnjevati metodi vam Cortina pomaga, da se lahko naučite španske. Po praktično učenje ima kar najmanj neznanstvenih in zapletenih slovnih pravil ter vas uč brati, govoriti in razumeti špansko. Cortinovo kratko metodo so odobrili učitelji, profesorji, žole, poslatstva in ekportne trdnice po celem svetu. Je praktično, priprosto in uspešno. Prodanih je bilo že nad 2,000,000 Cortinovih knjig. Če vas ta knjiga zanima, jo lahko naročite pri: **KNJIGARNI SLOVENIC PUBLISHING COMPANY**, 216 West 18th Street, New York, N. Y. — Cena je samo \$1.—

KUHARSKA KNJIGA:
Recipes of All Nations
(V angleškem jeziku)
RECEPTI VSEH NARODOV
Stane samo \$2.00
Knjiga je trdo vezana in ima 821 strani
Recepti so napisani v angleškem jeziku, ponekod pa so tudi v jeziku naroda, ki mu je kaka jed posebno v navadi
Ta knjiga je nekaj posebnega za one, ki se zanimajo za kuhanje in se hočejo v njem čimbolj izveštati in izpopolniti.
Naročite pri: **KNJIGARNI SLOVENIC PUBLISHING CO.** 216 West 18th Street New York, N. Y.

Najnovejša izdaja splošno znanje slovenske koračnice
SOLDIERS ON PARADE
MLADI VOJAKI
Priredil za **PIANO HARMONIKO** **Jerry W. Koprivšek**
Cena 40 centov
Naročilo lahko pošljite na **Slovenic Publishing Co** 216 W. 18th St., N. Y. C

TRIJE RODOVI

Dogodki iz nekdanjih dni. — Spisal: ENGELBERT GANGL

62

Lenka je odskimala z glavo, ko je še enkrat prebrala zadnje vrstice. Že je nastavila pero, da bi jih prečrtala, a hipoma se je odločila drugače.

"Naj ostane! Saj je resnica," je dejala in potem nadaljevala:

"S sovražstvom so gledali na našo hišo v Zavinkoveh. Ogibali so se pred njo, kakor sem že rekla. Nekdo ji je grozil, da jo zapali. V takem domu nam ni bilo obstanka, to mi lahko verjameš, o, ti moj neznan potomec!"

Komaj je napisala Lenka stavek, že ga je prebrala, ali ni morda nič izpustila. O bzadnjem stavku se je nasmejala, rekoč: "Nate sem pozabila, Frice, moj zlati."

"Tam nam je bil rojen sin Frice. Vaska otročad ni marala zanj. Sovražila ga je in je kamenje lučala za njim. O, ti ubogi Frice! Potem sava ga dali v vojaško šolo, da postane oficir. Še prej pa smo kupili metliško graščino. In tako smo postali graščaki. Gospoda nas je imela tada, drugi ljudje pa ne. Ne vem prav, zakaj. Morda bi bilo zame boljše, ko bi ne šla iz Kranja v Zavinkove, ko bi jih nikoli ne videla. Ali naša pota so v božjih rokah ki jim bodi čast in hvala vekomaj."

Ali naj še kaj pove? Mnogo nima več povedati. Samo omeni naj z nekoliko besedami:

"Tisto leto je narasla Kolpa tako, da je odnesla most. Istega dne je neki harmonikar Marko ubil našega oskrbnika. Zato so ga obsodili v Novem mestu. Teden prej pa so bile volitve v mestni zastop, a moj mož ni zmagal. Tako se je godilo do današnjega dne. — V metliškem gradu..."

"Kaj hočem zdaj s tem?" se je nasmejala Lenka, ko je še enkrat prebrala vse, kar je napisala. "To je zgodovina našega rodu! Že v Škofji Loki sem slišala v šoli, da ljudje prikrivajo in pretvarjajo zgodovino, kakor se jim zdi in jim bolj kaže. Ali sem tudi jaz taka zgodovinarica?"

Lenka se je smejala. Že dolgo ji ni bilo tako domače.

Potem je zaganila papir in ga vtaknila v zavitek. Zapečatila ga je na štirih krajih. In tedaj je mislila, kaj naj napiše na naslovno stran. Ako jo pusti nepopolno, odpre pisno vsak, komur pride v roke. A tega noče. To pismo bi smel brati kvečjemu šele Friceovega otroka otrok. Zanj bi imelo šele kaj pomena. Drugi bodo zvedeli tako in tako vse že iz ustnega povelja.

Ali pa bi bilo morda najpametneje, da vrže to-le prazno pisanje v peč, da zgori pred njenimi očmi njenega rodu zgodovina, majhna in skromna kakor rod sam...

Ne!

Kdove, kaka usodna moč ji je vdahnila to misel, in kdo ve, kolike važnosti postane še lahko to pismo!

Lenka se torej odloči, sede in napiše na naslovno stran z jasnimi, velikimi črkami:

"To pismo sme odpreti samo Friderika Zavinskaka vnuk (Friderikovega otroka otrok) bodisi moškega ali ženskega spola."

Potem odpre predal koder je imela shranjena pisma in denar in vrže štirikrat zapečaten pismo predal na dno.

Zavinskak se je vrnil iz Zagreba in je privedel s seboj novega oskrbnika.

"Kako je s Fricetom?" ga je vprašala Lenka.

"Dobro napreduje," je odgovoril Jože, "vsi hvalijo njegovo vedenje in pravijo, da bo Frice vrl oficir. Baje si ni mogel izbrati boljšega stanu. Kakor ustvarjen je za vojaka. Ko pride zopet na počitnice, bo že rožljala tod okolo njegova dolga oficirska sablja in žvenketale bodo svetle njegove astrege."

"O, moj Bog, to bodo zopet lepi časi!" se je radovala Lenka.

Že je gledala Fricea pred seboj, kako mu visi ob boku dolga oficirska sablja, kako je velik in lep, kako se je vrnilo z njim veselje.

"Ali si mi kaj povedal?"

"Vse sem mi povedal ker ni še ničesar vedel. Videti je bilo, da ga je zabolil moj poraz pri volitvi. A ko sem mu dejal, da mi ni nič od tega, da zdaj vsaj vemo, kakšni ljudje žive okolo nas, da vsaka šola nekaj stane, se je potolažil, in mi svetoval, da se naj nikar več ne vtikam v take reči. Saj živimo tudi brez njih lahko dobro in mirno."

"Vidiš, kako pametno misli!"

"No, da! Tako sem sklenil tudi sam, preden mi je svetoval sin."

Z Zavinkovec je poslala mati Jožetu glas, da bi rada govorila z njim, naj pride kmalu.

Kako je že pozabil Jože na mater! Pa saj ni drugače mogoče, ko so bili zadnji časi polni razburjenja in viharja.

A kar se je zgodilo, ni ostalo statki neznan. Potrilo je je do smrti. Noč in dan je premolila pred oltarčkom. Bolelo jo je v dušo, ker je ni hotel slišati sin tedaj, ko je kupoval graščino. Tedaj se mu je nagnila pot v pogubo. Mati, vsa utrujena od peze let, je čutila, da mora kmalu ugasniti. In ker ni bilo Jožeta od nobene strani, je morala poslati ponj. Saj mora govoriti z njim, preden se ne poslovi za vedno.

Jože je odšel v Zavinkovec. Hodil je peš, da se razgiblje in da ob počasni hoji zopet enkrat pregleda posestvo. Oskrbnika je vzel s seboj, da uči spotoma razkaže svoje zemljišče.

Kakih so korakov pred seboj je zagledal duhovnika. Pred njim je poznavjal cerkvenik.

"Z zadnjo popovnico grede," si je mislil Jože, "a kam neki? Ali morda k materi?"

"K materi," se je mu oglasilo v srcu.

Jože je pospešil korake, da ga je oskrbnik komaj dohajal. Zavil je na stranske steze ki so se strmo spenjale v klance. Ozrl se je nazaj. Duhovnik je bil še daleč zadaj na cesti. Jožetu je tekel znoj s čela. Ko je dospel pred domačo hišo, je dobil tamkaj nekaj sosed in sosedov, ki so držali sveče v rokah.

(Nadaljevanje prihodnjič.)

PREDSEDNIK ŠTUDIRA

ZADEVO OBRAVNAVE

8 SABOTERJEV

Iz Washingtona je bilo poročano, da je vojaški sodni zbor že izrekel svojo obsodbo v zadevi osmih saboterjev, ki so pred nekaj dnevi apelirali za pravico habeas corpus postopanja, katera jim je bila zanišana.

Izrek komisije najbrž ne bo objavljen, dokler ne bo predsednik pregledal obsežnih zapisov in preloženih dokazov, kateri so sedaj v Beli hiši, kjer jih s pomočjo svojih tajnikov pregleduje in študira.

Splošno se smatra, da bodo saboterji obsojeni na smrt, razen morda obtožena Dascha, kateri je pričal za vlado in si s tem znabit rešil življenje.

Lindbergh pozvan za pričo v zadevi voditelja srebrnih srajc

Iz Indianapola, kjer se vrši obravnavo proti Williamu Dudley Pelleyju, ki je bil po zveznih agentih obtožen sodelovanja pri proti-ameriških aktivnostih, je prišla vest, da bodo odvetniki tekom zagovora poklicali za pričo Charlesa A. Lindbergha, ki je svoj čas delal, da bodo Britanci skupaj z Židi in predsednikom Rooseveltom potegnili Ameriko v vojno.

Pelly je znani vojaški takoimenovanih ameriških srebrnih srajc in Lindy ni nič preveč vesel, ker ga hočejo za pričo, pravi, da ne ve čemu ga sploh kličejo.

Rabel Heydrich je dobil kulturni spomenik na Češkem

Novi deputij za Češko, Kurt Daluge, je ustanovil raziskovalno institucijo, katero je imenoval po umorjenem Reinhardu Heydrichu, ter jo priključil k nemški univerzi v Pragi. Institucija, kateri bo direktor prof. Hans Joachim Bayer, bo vodila in vršila raziskovanje v protektoratu in v junovhodnih deželah in raziskovanje bo vključevalo kulturne, legalne, narodne in gospodarske probleme.

Note

PIANO-HARMONIKO ali KLAVIR

BREEZES OF SPRING
TIME OF BLOSSOM (Cvetni čas)
SLOVENSKI FANTJE
VSE ROM PRODALA
SLOVENIAN DANCE
VANDA POLKA
PO JEZERU
K O L O
OHIO VALLEY
SYLVIA POLKA
TAM NA VRTNI GREDI
MARIBOR WALTZ
SPAVAJ MILKA MOJA
ORPHAN WALTZ
DEKLE NA VRTU
OJ, MARIČKA, PEGLJAJ
JUDANA MARELA (polka)
VESELI BRATCI (mazurka)
BARČICA
MLADI KAPETANI
GREMO NA STAJERSKO
STAJERIS
HAPPY POLKA
ČE NA TUJEM

35 centov komad
3 za \$1.

MOJA DEKLE JE ŠE MLADA
Po 25c komad:

Naročite pri
KNJIGARNI
SLOVENIC PUBLISHING CO.
216 West 18th St., New York

PITTSBURŠKI KOTIČEK

(Nadaljevanje z 2. str.)

— Kaj si pa prav za prav počel?

— Najlepše dejanje: oženil sem se.

— To pa je dobro.

— Ni prav dobro. Žena je vdova in ima četrto deca.

— To pa je slabo.

— Ni tako slabo; žena ima mnogo denarja.

— To pa je dobro.

— Ni tako dobro; denar ima ali meni ga ne da.

— To pa je slabo.

— Ni zelo slabo; ona ima izreden dar zgovornosti.

— To pa je dobro.

— Ni jako dobro; njen govor je vedno proti meni naperjen.

— To pa je slabo.

— Ni preveč slabo; ima lepo hišo.

— To pa je dobro.

— Ni tako dobro; hiša je do tal pogorela.

— To pa je slabo.

— Ni preslabo; z hišo je tudi žena zgorela.

— To pa je dobro.

— Da, to pa je dobro!

...

Jubilejna slavnost. — V nedeljo dne 16. avgusta bomo pri nas v (Pittsburghu) obhajali 45-letnico ustanovitve naše slovenske cerkve Marijinega Vnebovzetja na Butler in 57. čisti. Praznovanje se prične s slovesno sv. mašo o pol enajstih in se bo nadaljevalo precej popoldne v prostorih pod cerkvijo in šoli. Program obeta biti zanimiv in raznolik in postrežba izborna za lačne in žeje. Zato pridite v obilnem številu ne samo farani, temveč tudi prijatelji in prijateljice iz okolice. Pri tej priliki bomo mnoge znance, ki jih nismo že dolgo videli, srečali in se z njimi pogovorili.

Pozdrav.

IZ NAŠIH NASELBIN.

SLOVENSKI MLADENIČ UTONIL

(Poročati imam hudo nesrečo ki je zadela tukajšnjo spoštovano družino Alojza Ambrožiča, ko je njihov sin Frank 20 let star mladenič, utonil v nedeljo 26. julija, ko je šel s svojim prijateljem E. Bendetti loviti ribe v Dollar Lake. Ker pa ni bilo nikogar zraven, ni kdo ne ve, kako se je nesreča zgodila, ali sta se šla kopat, da sta oba dva utonila.

Ambrožičevo truplo so po telnili iz vode ob 11.30 uri zvečer. Njegovega prijatelja pa uro kasneje. Pokojni Ambrožič zapušta tukaj užalostene starše, enega brata in tri sestre. E. Bendetti pa starše in tri sestre.

Vsem prizadetim naše globoko sožalje.

Tukaj imamo zmiraj bolj hladno vreme, posebno noči so hladne, zato ni tudi toliko turistov, kakor se je pričakovalo. Seveda je vzrok tudi pomanjkanje gasolina in obročev za avtomobile.

Od tukaj je zopet šla večeraj 3. avgusta večja skupina fantov k vojakom in ta mesec bodo hladne, zato ni tudi toliko turistov, kakor se je pričakovalo. Seveda je vzrok tudi pomanjkanje gasolina in obročev za avtomobile.

Sedaj so že začele Mining kompanije jemati na delo starejša, tako, ki so že poprej delali v majhnih. Dosedaj so že poslali od tukaj 45 milijonov ton železne rude in delajo račune, da je bodo poslali še enkrat toliko, namreč 90 ton do Božiča. To je ogromna množina, ker toliko se še nikoli ni poslalo od tukaj, odkar so tukaj našli železno rudno in vendar se še dobi tukaj precej mož, ki so brez dela, ker mora vsak biti zdrav in močan da ga Mining kompanija sprejme na delo. Vsak mora pred zdravnikom tako kot gre k vojakom. Zatorej jaz nikomur

ne zvestujem, da bi prišel sem delo iskati.

Letina tukaj prav lepo izgleda, posebno pa krompir je sedaj vse v cvetju, da je kar le po pogledati. Ljudje so tukaj tudi še vsaki kos zemlje obdelali in tako si preskrbeli za domačo potrebo. Sedaj so tukaj žene zaposlene s sočivjem, grahom in fižolom in ga spravljajo in v kuhinjavajo za zimo. In tukajšnji delavci tudi pridno kupujejo vojne bonde vsaki mesec in tako pomagajo Stricu Samu vničiti Hitlerja in Hirohita in Mussolinija, največje sovražnike slovenskega rodu.

Srce nam se žalosti, ko čitamo novice, kaj se dela z našim narodom v stari domovini. Zatorej je naša dolžnost, da zbiramo prispevke, da bomo mogli saj nekoliko pomagati po vojni tem revežem. Ali vidi se mi da gre vse prav počasi. Računam se, da je nas Slovencev v Ameriki okoli 200.000. Ali ne bi vsaki dal samo en dolar, ki bi ga vsak lahko pogrešal. Kako bi to bila že lepa vsota! Moje priporočilo je, da bi se v vsaki naselbini zbral odbor in šel od hiše do hiše in obiskal vse naše rojake in gotovo bi daroval vsak en dolar v tako plemeniti namen. Saj je največje dobro delo pomagati siromakom in jih nasiliti in tako bomo mogli jim po vojni saj malo pomagati v njihovem groznem stališču.

Končno pa pozdravljam vse čitatelje tega lista.

Frances Lukanič

Chisholm, Minn.

NOVA IZDAJA

Dobri Atlas je nujno potreben

... in ravno v

HAMMONDOVEM NOvem

Svetovnem Atlasu

NAJDETE ZEMLJEVIDE, KI SO TAKO POTREBNI, DA MORETE SLEDITI DANAŠNJIM POROČILOM

Zbirka nanovo in lepo tiskanih zemljevidov v 7 barvah, kaže svet, kakoršen je danes in vam pomaga razumeti zgodovinsko važno delovanje diktatorskih in demokratskih vlad.

NEKAJ POSEBNIH VAZNOSTI

Sestav sveta—abecedni seznam dežel, provinc—navaja površino, prebivalstvo, glavna mesta in kraj na zemljevidu.

Seznam mest in trgov—navaja ime kraja, okraj, in državo, prebivalstvo in kraj na zemljevidu.

Zastave vodilnih držav—v polnih barvah, vsega skupaj 56; cela vrsta narodnih barv.

ILUSTRACIJE—45 skrbno izbranih resničnih fotografij iz vseh krajev sveta.

NOVO LJUDSKO ŠTETJE—Uradne številke glavnih mest in trgov v Združenih državah in kaže primerjavo s starim štetjem.

Svet pripada ljudem, katerih rado vednost nima obzorja

Ta atlas, ki sam sebe popravlja, ima namen rešiti marsikatera napačna splošna, ki nastanejo v raznih razgovorih. Strani so shranjene svetovnega znanja in podajajo razsežnost zemlje, prvine svetnega sestava, pokrajine in globoko oceanov in jezer, dolgotrajnih rek in prekopov, površino poglavitnih otokov in visokost svetovnih gor. Tu so odgovori na mnoga današnja vprašanja.

Naročite pri:

Slovenic Publishing Company
216 WEST 18th STREET
NEW YORK, N. Y.

SEDAJ

40 centov

PO POŠTI

V URADU — 35 CENTOV

48 VELIKIH STRANI

GLASUITE V "GLAS NARODA"

VAZNO ZA NAROČNIKE

Poleg uslova je razvidno do kdaj imate plačano naročnino. Prva številka pomeni mesec, druga dan in tretja pa leto. Da nam prihranite nepotrebnega dela in stroškov, vps prosimo, da skusate naročnino pravčasno poravnati. Posilite naročnino naravnost nam ali jo plačajte našemu zastopniku v vašem kraju ali pa kateremu izmed zastopnikov, ki jih imenuje naša redakcija s številnimi črkami, ker so upravičeni obiskati tudi druge naselbine, kjer je kaj naših rojakov naseljenih. Zastopnik bo vam lažje potrdilo za plačano naročnino.

CALIFORNIA:

San Francisco, Jacob Laushin

JOLAHADO:

Pueblo, Peter Oulig.

Wausenburg, M. J. Hayek

INDIANA:

Indianapolis: Frank Zupancič

ILLINOIS:

Chicago, J. Bevilis

Cleora, J. Fabian (Chicago, Oheats in Illinois)

Joliet, Jennie Bambich

La Salle, J. Spelich

Mascoutah, Martin Dolete

North Chicago in Waukegan, Mena Warlek

MARYLAND:

Kitamiller, Fr. Vodepiva

MICHIGAN:

Detroit, L. Plankar

MINNESOTA:

Chisholm, J. Lukanič

Ely, Jos. J. Pamel

Eveleth, Louis Goula

Gilbert, Louis Vesol

Hibbing, John Povle

MONTANA:

Roundup, M. M. Panlaa

Washoe, L. Champa

NEBRASKA:

Omaha, F. Broderick

NEW YORK:

Brooklyn, Anthony Svet

Gowanda, Karl Striucha

Marle, Felix Frank Masto

Worcester, Peter Roda

OHIO:

Barberton, Frank Traha

CLEVELAND, Anton Bobek, Chas. Karlinger, Jacob Reanik, John Stagnie

Girard, Anton Nagode

Lorain, Louis Balant, John Kamle

Youngstown, Anton Kikali

OREGON:

Oregon City, J. Koblar

PENNSYLVANIA:

Bessemer, John Jevnikar

Conemaugh, J. Brucovec

Coverdale in okolica, Jos. Pa'etuel

Export, Louis Supancic

Farrell, Jerry Okura

Forest City, Math Kamis

Fr. Blodnikar

Greensburg, Frank Novak

Homer City, Fr. Ferencak

IMPERIAL, Vence Paleich

Johnstown, John Polanc

Krayn, Ant. Tausch

Loraine, Frank Balloch

Midway, Joud Zant

Pittsburgh in okolica, Philip Progar

Steeleton, A. Hren

Tortie Creek, Fr. Schiftr

West Newton, J. Vojan

WISCONSIN:

Milwaukee, West Alia, Fr. Shok

Sheboygan, Joseph Kaker

WYOMING:

Rock Springs, Louis Tasehar

Diamondville, Jos. Bolia

Vsak zastopnik mora potrditi za vsako, katero je prejel. Zastopnik topie priporočamo.

UPRAVA "GLAS NARODA"